YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä tammikuuta 2004 *

Asiassa C-440/00,

jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Gesamtbetriebsrat der Kühne & Nagel AG & Co. KG

vastaan

Kühne & Nagel AG & Co. KG

ennakkoratkaisun eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY 4 ja 11 artiklan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (esittelevä tuomari), N. Colneric ja S. von Bahr,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Gesamtbetriebsrat der Kühne & Nagel AG & Co. KG, edustajanaan Rechtsanwältin C. Greiner-Mai,

— Kühne & Nagel AG & Co. KG, edustajanaan Rechtsanwalt H. Stange,

— Saksan hallitus, asiamiehinään W.-D. Plessing ja B. Muttelsee-Schön,

— Ruotsin hallitus, asiamiehenään A. Kruse,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään J. Sack,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Gesamtbetriebsrat der Kühne & Nagel AG & Co. KG:n, Kühne & Nagel AG & Co. KG:n ja komission 15.1.2002 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.7.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Bundesarbeitsgericht on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 27.6.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.11.2000, EY 234 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY (EYVL L 254, s. 64; jäljempänä direktiivi) 4 ja 11 artiklan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Gesamtbetriebsrat der Kühne & Nagel AG & Co. KG (Kühne & Nagel AG & Co. KG -nimisen yhtiön yritysneuvosto; jäljempänä yritysneuvosto) ja Kühne & Nagel AG & Co. KG (jäljempänä Kühne & Nagel) ja jossa on kyse siitä, että ensiksi mainittu on pyytänyt jälkimmäiseltä tiettyjä tietoja eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista varten.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 Direktiivin 11. perustekappaleessa todetaan, että

"on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä työskenteleville työntekijöille tiedotetaan ja heitä kuullaan asianmukaisesti, kun heitä koskevia päätöksiä tehdään muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he työskentelevät".

4 Direktiivin 14. perustelukappaleessa todetaan, että

"näiden yritysten ja yritysryhmien työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyjen on koskettava kaikkia liikkeitä tai tapauksen mukaan kaikkia ryhmän jäsenyrityksiä, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, riippumatta siitä, sijaitseeko yrityksen keskushallinto tai, kun on kyse ryhmästä, määräysvaltaa käyttävä yritys jäsenvaltioiden alueella".

5 Direktiivin 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Tämän direktiivin tavoitteena on parantaa yhteisönlaajuisten yritysten ja yritysryhmien työntekijöiden oikeutta saada tietoa ja oikeutta tulla kuulluksi.

2. Tätä tarkoitusta varten perustetaan eurooppalainen yritysneuvosto tai otetaan käyttöön työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettely kussakin yhteisönlaajuisessa yrityksessä ja yritysryhmässä sitä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti pyydettäessä, jotta kyseisille työntekijöille voidaan tiedottaa ja heitä voidaan kuulla tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin, direktiivissä säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti ja siinä säädetyin vaikutuksin."

6 Direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'yhteisönlaajuisella yrityksellä' yritystä, jolla on vähintään 1 000 työntekijää jäsenvaltioissa ja vähintään kahdessa eri jäsenvaltiossa kussakin vähintään 150 työntekijää;

b) 'yritysryhmällä' ryhmää, joka käsittää määräysvaltaa käyttävän yrityksen sekä määräysvallassa olevat yritykset;

c) 'yhteisönlaajuisella yritysryhmällä' yritysryhmää, joka täyttää seuraavat edellytykset:

— sillä on vähintään 1 000 työntekijää jäsenvaltioissa,

— se käsittää vähintään kaksi ryhmän jäsenyritystä eri jäsenvaltioissa

ja

— vähintään yksi ryhmän jäsenyritys työllistää vähintään 150 työntekijää jäsenvaltiossa ja vähintään toinen ryhmän jäsenyrityksistä työllistää vähintään 150 työntekijää toisessa jäsenvaltiossa;

d) 'työntekijöiden edustajilla' kansallisessa lainsäädännössä ja/tai käytännössä tarkoitettuja työntekijöiden edustajia;

e) 'keskushallinnolla' yhteisönlaajuisen yrityksen tai, kun on kyse yhteisönlaajuisesta yritysryhmästä, määräysvaltaa käyttävän yrityksen ylintä johtoa."

7 Direktiivin 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritetään "määräysvaltaa käyttävän yrityksen" käsite seuraavasti:

"1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan 'määräysvaltaa käyttävällä yrityksellä' yritystä, jolla on määräävä vaikutusvalta toiseen yritykseen eli 'määräysvallassa olevaan yritykseen' nähden, esimerkiksi omistuksen, rahoitukseen osallistumisen tai yrityksen sääntöjen perusteella.

2. Yrityksellä katsotaan olevan määräävä vaikutusvalta toisessa yrityksessä, jollei toisin todisteta, kun se suoraan tai välillisesti:

a) omistaa enemmistön kyseisen yrityksen merkitystä pääomasta

tai

b) hallitsee yritysten osakkeisiin perustuvan äänioikeuden enemmistön

tai

c) voi nimittää enemmän kuin puolet yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenistä."

8 Direktiivin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Keskushallinto vastaa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottoon tarvittavien edellytysten ja keinojen luomisesta yhteisönlaajuisessa yrityksessä tai yhteisönlaajuisessa yritysryhmässä.

2. Kun keskushallinto ei sijaitse jäsenvaltiossa, tarvittaessa erikseen nimettävä keskushallinnon edustaja jäsenvaltiossa ottaa 1 kohdassa tarkoitetun vastuun.

Jos tällaista edustajaa ei ole, 1 kohdassa tarkoitettu vastuu kuuluu sen liikkeen tai ryhmän yrityksen johdolle, joka työllistää suurimman määrän työntekijöitä jäsenvaltiossa.

3. Tässä direktiivissä edustaja tai edustajat taikka, jollei edustajaa ole, 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu johto katsotaan keskushallinnoksi."

9 Direktiivin 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi keskushallinto aloittaa neuvottelut eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseksi tai tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamiseksi omasta aloitteestaan tai vähintään kahden, kahdessa eri jäsenvaltiossa sijaitsevan yrityksen tai liikkeen vähintään sadan työntekijän tai heidän edustajiensa kirjallisesta pyynnöstä.

2. Tätä varten perustetaan erityinen neuvotteluryhmä — — ."

10 Direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Keskushallinnon ja erityisen neuvotteluryhmän on neuvoteltava yhteistyön hengessä, jotta päästäisiin sopimukseen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen työntekijöille tiedottamisen ja heidän kuulemisensa täytäntöönpanojärjestelyistä."

11 Direktiivin 11 artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen alueella sijaitseva, yhteisönlaajuisen yrityksen liikkeiden johto ja yhteisönlaajuisen yritysryhmän jäsenyritysten johto sekä niiden työntekijöiden edustajat tai tapauksen mukaan niiden työntekijät noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä velvoitteita riippumatta siitä, sijaitseeko keskushallinto sen alueella.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset asettavat 2 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut työntekijöiden lukumäärää koskevat tiedot saataville niiden osapuolten pyynnöstä, joita tämän direktiivin soveltaminen koskee.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jos tätä direktiiviä ei noudateta; niiden on erityisesti huolehdittava siitä, että on olemassa hallinnollisia tai oikeudellisia menettelyjä, joilla mahdollistetaan tästä direktiivistä aiheutuvien velvoitteiden täyttäminen."

12 Direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 22 päivänä syyskuuta 1996 tai varmistettava viimeistään kyseisenä päivänä, että työmarkkinaosapuolet ottavat sopimuksin käyttöön tarvittavat määräykset, ja jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet voidakseen aina taata tämän direktiivin edellyttämien tavoitteiden toteutumisen. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä."

Kansallinen lainsäädäntö

13 Gesetz über Europäische Betriebsräte -nimisellä 28.10.1996 annetulla lailla (eurooppalaisista yritysneuvostoista annettu laki; BGBl. 1996 I, s. 1548; jäljempänä EBRG) pyritään panemaan direktiivi täytäntöön Saksan lainsäädännössä.

14 EBRG:n 2 §:n 1 momentin mukaan tätä lakia sovelletaan yhteisönlaajuisiin yrityksiin, joiden kotipaikka on Saksassa, sekä yhteisönlaajuisiin yritysryhmiin, kun ryhmässä määräysvaltaa käyttävän yrityksen kotipaikka on Saksassa.

15 EBRG:n 2 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

"Siinä tapauksessa, että keskushallinto ei sijaitse missään jäsenvaltiossa mutta jäsenvaltioissa sijaitsevien toimipaikkojen tai yritysten osalta on olemassa alisteinen johto, tätä lakia sovelletaan, kun alisteinen johto sijaitsee Saksassa. Jos alisteista johtoa ei ole, tätä lakia sovelletaan, jos keskushallinto nimeää tietyn toimipaikan tai yrityksen edustajakseen Saksassa. Jos ketään ei ole nimitetty edustajaksi, tätä lakia sovelletaan, kun toimipaikka tai yritys, jossa jäsenvaltioissa sijaitseviin muihin yrityksen toimipaikkoihin tai yritysryhmän muihin yrityksiin verrattuna työskentelee suurin osa työntekijöistä, sijaitsee Saksassa. Edellä mainittujen elinten katsotaan tällöin vastaavan keskushallintoa."

16 EBRG:n 3 §:n 2 momentissa määritellään "yhteisönlaajuisen yritysryhmän" käsite vastaavalla tavalla kuin direktiivin 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa.

17 EBRG:n 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Keskushallinnon on pyynnöstä annettava työntekijöitä edustaville elimille tietoja työntekijöiden keskimääräisestä lukumäärästä ja heidän jakautumisestaan jäsenvaltioittain, yrityksittäin ja toimipaikoittain, sekä yrityksen ja yritysryhmän rakenteesta.

2. Yritysneuvosto tai keskusyritysneuvosto voi vedota edellä 1 momentissa myönnettyyn oikeuteen toimipaikan tai yrityksen paikallisjohtoa vastaan; paikallisjohdon on hankittava keskushallinnolta pyynnön täyttämiseksi tarpeelliset tiedot ja asiakirjat."

18 EBRG:n 6 §:ssä määritetään "määräysvaltaa käyttävän yrityksen" käsite vastaavalla tavalla kuin direktiivin 3 artiklassa.

Pääasia

19 Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevasta välipäätöksestä ilmenee, että Kühne & Nagel, jonka kotipaikka on Saksassa, kuuluu EBRG:n 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yhteisönlaajuiseen yritysryhmään (jäljempänä Kühne & Nagel -ryhmä).

20 Kyseisen ryhmän emoyhtiö eli EBRG:n 6 §:ssä tarkoitettu ryhmässä määräysvaltaa käyttävä yritys ja siten keskushallinto sijaitsee Sveitsissä.

21 Kühne & Nagel -ryhmässä ei tähän mennessä ole perustettu eurooppalaista yritysneuvostoa eikä otettu käyttöön menettelyä, jossa työntekijöille annetaan tietoja ja jossa heitä kuullaan. Yritykset perustaa tätä varten erityinen neuvotteluryhmä ovat epäonnistuneet.

22 Kühne & Nagel -ryhmällä ei yhteisössä ole Saksan liittotasavallassa tai muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien yritysten osalta alisteista paikallisjohtoa eikä EBRG:n 2 §:n 2 momentin toisen virkkeen mukaista keskushallinnon nimeämää edustajaa.

23 Asiakirjavihosta ilmenee, että Kühne & Nagelin palveluksessa on Saksassa noin 4 500 henkilöä, jotka jakautuvat 16:een eri toimipaikkaan. Siitä, kuinka monta henkilöä Kühne & Nagel -ryhmän palveluksessa keskimäärin on ja kuinka he jakautuvat muihin jäsenvaltioihin, ei ole käytettävissä tietoja. Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan välipäätöksen mukaan Kühne & Nagel kuitenkin on tässä ryhmässä se EBRG:n 2 §:n 2 momentin kolmannessa virkkeessä tarkoitettu yritys, jonka palveluksessa on eniten työntekijöitä jossain jäsenvaltiossa.

24 Yritysneuvosto on esittänyt, että koska Kühne & Nagelin kotipaikka on Saksan liittotasavallassa eli jäsenvaltiossa, jossa yritysryhmän palveluksessa on suurin määrä työntekijöitä verrattuna muihin Kühne & Nagel -ryhmän muissa jäsenvaltioissa toimiviin yrityksiin, tämän yrityksen johtoa pidetään Kühne & Nagel -ryhmän keskushallintona EBRG:n 2 §:n 2 momentin kolmannen ja neljännen virkkeen nojalla.

25 Eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista valmistellakseen yritysneuvosto pyysi EBRG:n 5 §:n 2 momentin nojalla Kühne & Nagelia antamaan sille kyseisen artiklan 1 momentissa tarkoitetut tiedot eli tiedot, jotka koskevat erityisesti palveluksessa olevien henkilöiden keskimääräistä lukumäärää ja heidän jakautumistaan jäsenvaltioittain, yrityksittäin ja toimipaikoittain, tiedot, jotka koskevat yrityksen tai yritysryhmän rakennetta, sekä Kühne & Nagel -ryhmän jäsenvaltioissa olevien henkilöstöä edustavien elinten nimet ja osoitteet.

26 Kühne & Nagel ei kiistänyt velvollisuuttaan antaa EBRG:n 5 §:n 1 momentissa säädetyt tiedot, mutta se väitti, ettei se voi täyttää tätä velvollisuutta, koska Sveitsissä sijaitseva keskushallinto ei kuulu yhteisön oikeuden alaisuuteen ja koska se kieltäytyy antamasta sille näitä tietoja. Kühne & Nagel totesi, ettei sillä itsellään ole näitä tietoja. Yritysneuvoston pyynnön täyttäminen on siten mahdotonta, joten se on hylättävä. Muissa jäsenvaltioissa olevia henkilöstöä edustavia elimiä koskevien tietojen ilmoittamisen Kühne & Nagel totesi olevan vailla juridista perustetta.

27 Arbeitsgericht Hamburg (Saksa) ensimmäisenä oikeusasteena asiaa käsitellessään hyväksyi yritysneuvoston esittämän tietojensaantipyynnön. Kühne & Nagel haki ratkaisuun muutosta Landesarbeitsgericht Hamburgilta. Sen valitus hylättiin ja sille annettiin lupa hakea muutosta Bundesarbeitsgerichtiltä.

28 Bundesarbeitsgericht toteaa, että EBRG:ssä ei nimenomaisesti anneta Kühne & Nagelille tietojensaantioikeutta, johon se voisi vedota Kühne & Nagel -ryhmän muihin jäsenvaltioihin kuin Saksan liittotasavaltaan sijoittautuneita jäsenyrityksiä vastaan. Kuitenkin sellaisen yrityksen tai yritysryhmän, jonka kotipaikka on tässä jäsenvaltiossa, johdolla — vaikka kyse on EBRG:n 2 §:n 2 momentin kolmannessa virkkeessä tarkoitetusta keskushallinnosta — on kyseisen lain 5 §:n 1 momentin nojalla lakisääteinen velvollisuus ilmoittaa tässä viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitetut tiedot yritysneuvostolle. EBRG:ssä näytetään näin ollen pidettävän selvänä sitä, että ilmoitettavat tiedot saadaan hankittua. Bundesarbeitsgerichtin mukaan EBRG:n alueellinen soveltamisala on kuitenkin sellainen, ettei tällä lailla ole vaikutuksia kansallisten rajojen ulkopuolella, eikä siinä aseteta yrityksille, joiden kotipaikka on Saksassa, velvollisuutta antaa ulkomaisille oikeussubjekteille tietoja.

29 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo, että peruste, johon Kühne & Nagel näin on vedonnut, ei vaikuta perustellulta, jos tällä yhtiöllä on mahdollisuus velvoittaa ryhmän muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet yritykset toimittamaan sille vaaditut tiedot niiden kansallisen oikeuden säännösten perusteella, jotka näissä jäsenvaltioissa on annettu direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Kyseisen tuomioistuimen mukaan tämä mahdollisuus näyttää olevan

olemassa vain silloin, jos direktiivissä edellytetään annettavaksi horisontaalinen oikeus saada tietoja silloin, kun kyse on yritysryhmästä, jonka keskushallinto ei sijaitse missään jäsenvaltiossa.

30 Bundesarbeitsgericht katsoo, että direktiivissä ei nimenomaisesti säädetä tällaisesta oikeudesta mutta että ei ole poissuljettua, että se voitaisiin päätellä direktiivin tarkoituksesta, tehokkaan vaikutuksen periaatteesta ja direktiivin säännösten, erityisesti 1 artiklan, 4 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 11 artiklan 1 ja 2 kohdan, kokonaisvaltaisesta tarkastelusta.

31 Bundesarbeitsgericht, joka katsoo, että direktiivin tulkinta ei ole siinä määrin ilmeistä, että se ei jättäisi mitään tilaa perustellulle epäilylle, on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Edellytetäänkö — — direktiivissä 94/45/EY ja erityisesti sen 4 ja 11 artiklassa, että yritykset, jotka kuuluvat sellaiseen yritysryhmään, jossa määräysvaltaa käyttävän yrityksen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, ovat velvollisia antamaan direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle yritykselle tietoja työntekijöiden keskimääräisestä lukumäärästä ja heidän jakautumisestaan jäsenvaltioiden kesken ja yrityksen ja sen määräysvallassa olevien yritysten toimipaikkojen kesken sekä tietoja, jotka koskevat yrityksen ja sen määräysvallassa olevien yritysten rakennetta?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi,

käsittääkö tiedottamisvelvollisuus myös työntekijöitä edustavien sellaisten elinten, jotka osallistuvat yrityksen tai sen määräysvallassa olevien yritysten

työntekijöiden puolesta direktiivin 5 artiklassa tarkoitetun erityisen neuvotteluryhmän tai eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen, nimi- ja osoitetietojen antamisen?"

Ensimmäisen kysymyksen ensimmäinen osa

32 Ensimmäisen kysymyksen ensimmäisellä osalla kansallinen tuomioistuin tiedustelee, onko direktiivin 4 ja 11 artiklaa tulkittava siten, että kun yhteisönlaajuisen yritysryhmän keskushallinto, joka ei sijaitse missään jäsenvaltiossa, ei anna direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle johdolle (jäljempänä keskushallintona pidettävä johto) tiettyjä tietoja eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseksi, nämä säännökset velvoittavat tämän saman ryhmän jäsenvaltioissa sijaitsevia muita yrityksiä antamaan kyseiset tiedot keskushallintona pidettävälle johdolle.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

33 Yritysneuvosto, Saksan hallitus ja Ruotsin hallitus sekä komissio katsovat, että direktiivin 11 artiklan 2 ja 3 kohdan sanamuodosta seuraa, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaiset yritykset täyttävät velvollisuutensa. Yritysneuvosto, Saksan hallitus ja Ruotsin hallitus sekä komissio esittävät, että direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaan keskushallinto vastaa eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen tarvittavien edellytysten ja keinojen luomisesta, minkä takia keskushallinnon on erityisesti annettava tiedot, jotka direktiivin mukaan ovat tarpeen tällaisen yritysneuvoston perustamiseksi. Näiden osapuolten mukaan on direktiivin tehokkaan vaikutuksen menettämisen uhalla väistämättäkin myönnettävä, että yrityksillä on velvollisuus antaa tietoja keskushallintona pidettävälle johdolle.

34 Yritysneuvosto samoin kuin Saksan hallitus ja Ruotsin hallitus esittävät, että kaikilla yhteisössä sijaitsevilla yrityksillä on yhtäläinen velvollisuus osallistua eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen ja että niiden on näin ollen tehtävä keskenään yhteistyötä. Tämä velvollisuus on Saksan hallituksen mukaan seurausta direktiivin 4 artiklan 1 kohdasta ja 6 artiklan 1 kohdasta.

35 Saksan hallitus esittää myös, että laajan tiedottamisvelvollisuuden olemassaolo on myönnetty julkisasiamies Saggion asiassa C-62/99, bofrost* (tuomio 29.3.2001, Kok. 2001, s. I-2579) antamassa ratkaisuehdotuksessa.

36 Jotta keskushallintona pidettävä johto voisi menestyksekkäästi vedota tietojensaantioikeuteensa ryhmän muita yrityksiä kohtaan, erityisesti silloin, jos nämä muut yritykset sijaitsevat eri jäsenvaltioissa, olisi komission mukaan lisäksi syytä antaa kansallisella tasolla tätä koskevia erityissäännöksiä direktiivin täytäntöönpanotoimien yhteydessä. Komissio korostaa, että tietojensaantioikeuden menestyksekäs käyttäminen voi olla vaikeaa keskushallintona pidettävälle johdolle jo siitä syystä, että on mahdollista, että johto ei tunne ryhmän sisäistä rakennetta ja että se ei näin ollen voi yksilöidä kaikkia asianomaisia yrityksiä tai toimipaikkoja.

37 Kühne & Nagel esittää, että jos keskushallinnolla tai keskushallintona pidettävällä johdolla katsottaisiin olevan oikeus saada tietoja ryhmän muilta yhtiöiltä, loukattaisiin vakavasti sisaryhtiöiden itsenäisyyttä, mitä ei voida perustella pelkästään eurooppalaisen työntekijöiden edustusta koskevan järjestelmän käyttöönoton tavoitteella. Kühne & Nagelin mukaan sveitsiläisen emoyhtiön muissa jäsenvaltioissa sijaitsevat tytäryhtiöt ovat kaikki itsenäisiä yrityksiä, eikä direktiivissä voida oikeudellisesti velvoittaa näitä yrityksiä ryhtymään toimiin edellä mainitun tietojensaantipyynnön johdosta. Lisäksi kyseiset tiedot voivat olla salassa pidettäviä tietoja.

38 Kühne & Nagel myöntää kuitenkin, että mikään ei estä sitä, että työntekijöiden edustajille myönnetään tietojensaantioikeus, johon ne voivat vedota ryhmän yrityksiä vastaan.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Direktiivin 11. perustelukappaleen sekä sen 1 artiklan 2 kohdan mukaan direktiivin tarkoituksena on varmistaa se, että yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä työskenteleville työntekijöille tiedotetaan ja heitä kuullaan asianmukaisesti, kun heitä koskevia päätöksiä tehdään muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he työskentelevät.

40 Direktiivin yleisestä systematiikasta voidaan päätellä, että rajatylittävästä työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan huolehditaan ennen kaikkea keskushallinnon ja työntekijöiden edustajien välisen neuvottelujärjestelmän avulla (em. asia bofrost*, tuomion 29 kohta).

41 Tätä tarkoitusta varten perustetaan eurooppalainen yritysneuvosto tai otetaan käyttöön työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettely kussakin yhteisönlaajuisessa yrityksessä ja yritysryhmässä sitä direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti pyydettäessä.

42 Viimeksi mainitun säännöksen mukaan keskushallinto aloittaa neuvottelut eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseksi omasta aloitteestaan tai vähintään kahden, vähintään kahdessa eri jäsenvaltiossa sijaitsevan yrityksen tai toimipaikan vähintään sadan työntekijän tai heidän edustajiensa kirjallisesta pyynnöstä.

43 Tätä varten perustetaan direktiivin 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti erityinen neuvotteluryhmä, joka on työntekijöitä edustava elin, jossa on vähintään 3 ja enintään 17 valittua tai nimettyä jäsentä.

44 Erityisen neuvotteluryhmän ja keskushallinnon on direktiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvoteltava yhteistyön hengessä, jotta päästäisiin sopimukseen eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisjärjestelyistä.

45 Lisäksi direktiivin 11 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset asettavat 2 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut työntekijöiden lukumäärää koskevat tiedot saataville niiden osapuolten pyynnöstä, joita tämän direktiivin soveltaminen koskee.

46 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on aiemmin jo todennut, että direktiivin tehokas vaikutus edellyttää sen varmistamista, että asianomaisilla työntekijöillä on mahdollisuus tutustua tietoihin, joiden perusteella he voivat arvioida, onko heillä oikeus vaatia neuvottelujen aloittamista työntekijöiden edustajien ja keskushallinnon välillä, sillä tällainen tiedonsaantioikeus on nimittäin ennakkoehtona, jotta voidaan arvioida, onko yritys tai yritysryhmä yhteisönlaajuinen, mikä taas on edellytyksenä eurooppalaisen yritysneuvoston tai rajatylittävän työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn perustamiselle (em. asia bofrost*, tuomion 32 ja 33 kohta).

47 Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi täsmentänyt edellä mainitussa asiassa bofrost* antamansa tuomion 39 kohdassa, että jos tiedot yritysryhmän rakenteesta tai organisaatiosta ovat välttämättömiä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi, yritysryhmään kuuluvan kunkin yrityksen on toimitettava yrityksen sisäisille työntekijöitä edustustaville elimille näiden pyynnöstä tiedot, jotka ovat sen hallussa tai jotka se kykenee hankkimaan.

48 Ensimmäisen kysymyksen ensimmäiseen osaan on vastattava näiden huomioiden valossa.

49 Ensinnäkin on todettava, että keskushallinnon vastuulla on direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaan luoda eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen tarvittavat edellytykset ja keinot.

50 Kun keskushallinto sijaitsee jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella, keskushallinnon vastuun kantaa tämän saman artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tarvittaessa erikseen nimettävä keskushallinnon edustaja jäsenvaltiossa. Jos tällaista edustajaa ei ole, tämä vastuu kuuluu kyseisen artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan sen liikkeen tai ryhmän yrityksen, joka työllistää suurimman määrän työntekijöitä jäsenvaltiossa, johdolle eli keskushallintona pidettävälle johdolle. Kuten tämän tuomion 23 ja 24 kohdasta ilmenee, kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa tilanne on tällainen.

51 Eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen tarvittavien edellytysten ja keinojen luomiseksi joko keskushallinnon tai keskushallintona pidettävän johdon vastuu käsittää velvollisuuden toimittaa työntekijöiden edustajille tiedot, jotka ovat välttämättömiä tällaisen neuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi.

52 Yhteisönlaajuisessa yritysryhmässä keskushallinnolla tarkoitetaan määräysvaltaa käyttävän yrityksen keskushallintoa eli direktiivin 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun yrityksen, jolla voi olla määräävä vaikutusvalta määräysvallassa oleviin ryhmän kaikkiin muihin yrityksiin nähden, keskushallintoa. Sillä siis on

hallussaan tai se kykenee hankkimaan edellisessä kohdassa tarkoitetut tiedot ja se voi helposti täyttää kyseisen tietojenantovelvollisuuden.

53 Keskushallintona pidettävällä johdolla ei sen sijaan välttämättä ole hallussaan kaikkia kyseisiä tietoja. Kuten Kühne & Nagel on sitä paitsi huomauttanut, keskushallintona pidettävä johto ei yleensä kykene hankkimaan samaan ryhmään kuuluvien yritysten välisissä oikeudellisissa suhteissa näitä tietoja ryhmän muilta jäsenyrityksiltä.

54 Kun kuitenkin otetaan huomioon direktiivin tarkoitus ja sen rakenne ja jotta keskushallintona pidettävä johto voisi kantaa vastuun ja täyttää velvollisuudet, jotka yleensä kuuluvat keskushallinnolle, direktiivin 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tämän keskushallintona pidettävän johdon on pyydettävä muilta ryhmän jäsenyrityksiltä, jotka sijaitsevat jäsenvaltioiden alueella, tiedot, jotka ovat välttämättömiä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi, ja sillä on oikeus saada nämä tiedot näiltä yrityksiltä.

55 Näiden ryhmän muiden jäsenyritysten, jotka sijaitsevat jäsenvaltioiden alueella, velvollisuuksien osalta on todettava, että direktiivin 14. perustekappaleen mukaan ryhmän työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyjen on koskettava kaikkia ryhmän jäsenyrityksiä, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, riippumatta siitä, sijaitseeko niiden osalta määräysvaltaa käyttävä yritys jäsenvaltioiden alueella vai ei.

56 Direktiivin 11 artiklan 1 kohdasta ilmenee sitä paitsi, että kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että yhteisönlaajuisen yritysryhmän kunkin jäsenyrityksen, joka sijaitsee kyseisen jäsenvaltion alueella, johto noudattaa tässä direktiivissä säädettyjä velvoitteita riippumatta siitä, sijaitseeko keskushallinto sen alueella vai ei. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut edellä mainitussa asiassa bofrost* antamansa tuomion 31 kohdassa, jo säännöksen sanamuodosta seuraa, että siinä säädettyjen velvoitteiden ei voida katsoa työnantajien puolelta koskevan pelkästään keskushallintoa.

57 Kuten tämän tuomion 47 kohdasta ilmenee, kaikkien tähän ryhmään kuuluvien yritysten on nimittäin toimitettava ryhmän sisäisille työntekijöitä edustaville elimille näiden pyynnöstä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi välttämättömät tiedot, jotka ovat niiden hallussa tai jotka ne kykenevät hankkimaan.

58 Tämän velvollisuuden olemassaolo ei kuitenkaan voi horjuttaa keskushallintona pidettävän johdon ensisijaista velvollisuutta luoda direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti yritysneuvoston perustamiseen tarvittavat edellytykset ja keinot.

59 Tämän tuomion 55 ja 56 kohdassa esitettyjen direktiivin säännösten valossa ja niiden tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi ryhmän muilla jäsenyrityksillä, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, on näin ollen velvollisuus auttaa keskushallintona pidettävää johtoa täyttämään tämä ensisijainen velvollisuus. Tästä seuraa, että oikeuteen saada keskushallintona pidettävältä johdolta välttämättömiä tietoja liittyy se, että ryhmän kunkin muun jäsenyrityksen johdolla on velvollisuus toimittaa keskushallintona pidettävälle johdolle kyseiset tiedot, jotka ovat sen hallussa tai jotka se kykenee hankkimaan.

60 Direktiivin 4 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan toisen alakohdan sekä 11 artiklan 1 kohdan tällainen tulkinta perustuu nimittäin rajatylittävän työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn, joka direktiivillä pyritään luomaan, moitteetonta toimintaa koskevaan vaatimukseen. Kun keskushallinto ei sijaitse missään jäsenvaltiossa ja kun se ei anna keskushallintona pidettävälle johdolle välttämättömiä tietoja, keskushallintona pidettävä johto voi direktiivin nojalla vaatia välttämättömiä tietoja ryhmän muilta jäsenyrityksiltä täyttääkseen keskushallinnolle yleensä kuuluvat velvollisuudet.

61 Jäsenvaltioiden on direktiivin 14 artiklan 1 kohdan nojalla toteutettava tarvittavat toimenpiteet voidakseen aina taata tämän direktiivin edellyttämien tavoitteiden toteutumisen. Jäsenvaltioiden on direktiivin 11 artiklan 3 kohdan nojalla toteutettava aiheelliset toimenpiteet direktiivin noudattamatta jättämisen varalta ja niiden on erityisesti huolehdittava siitä, että on olemassa hallinnollisia menettelyjä tai lainkäyttömenettelyjä, joilla mahdollistetaan tästä direktiivistä aiheutuvien velvoitteiden täytäntöönpano. Direktiivin tarkoituksesta seuraa, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimet, jotka ovat tarpeen, jotta täysimääräisesti taataan direktiivin 4 artiklan 1 kohdasta ja 11 artiklan 1 kohdasta seuraavien velvoitteiden täytäntöönpano.

62 On kuitenkin todettava, että kun jäsenvaltiot varmistavat, että ryhmän jäsenyritykset täyttävät velvoitteensa, jäsenvaltioiden on kuitenkin otettava huomioon tietyt yritysten intressit. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on varmistettava luottamuksellisten tietojen asianmukainen suoja, kun kyseiset viranomaiset joutuvat tekemään päätöksen hallinnollisessa menettelyssä tai lainkäyttömenettelyssä, jossa vaaditaan näiden velvoitteiden täytäntöönpanoa. Lisäksi näiden yritysten on voitava turvautua hallinnollisiin muutoksenhakumenettelyihin tai voitava nostaa kanne tuomioistuimissa.

63 Keskushallintona pidettävä johto voi joka tapauksessa käyttää ryhmän muiden jäsenyritysten toimittamia tietoja ainoastaan luodakseen direktiivin 4 artiklan

1 kohdan mukaisesti yritysneuvoston perustamiseen tarvittavat edellytykset ja keinot.

64 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kysymyksen ensimmäiseen osaan on vastattava, että direktiivin 4 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että

— kun pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa yhteisönlaajuisen yritysryhmän keskushallinto ei sijaitse missään jäsenvaltiossa, keskushallinnon velvollisuus toimittaa työntekijöiden edustajille eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi välttämättömät tiedot kuuluu direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle johdolle

— kun kyseinen keskushallinto ei anna eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista varten tiettyjä tietoja direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle johdolle, keskushallintona pidettävän johdon on, voidakseen täyttää kyseisiä edustajia kohtaan olevan velvollisuutensa, pyydettävä ryhmän muilta jäsenyrityksiltä, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelun aloittamiseksi välttämättömät tiedot, ja sillä on oikeus saada nämä tiedot näiltä yrityksiltä

— ryhmän kunkin muun jäsenyrityksen, joka sijaitsee jossain jäsenvaltiossa, johdolla on velvollisuus toimittaa direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle johdolle kyseiset tiedot, jotka ovat sen hallussa tai jotka se kykenee hankkimaan

— asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmän kunkin jäsenyrityksen, joka sijaitsee jossain jäsenvaltiossa, johto toimittaa kyseiset tiedot direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle johdolle.

Ensimmäisen kysymyksen jälkimmäinen osa ja toinen kysymys

65 Ensimmäisen kysymyksensä jälkimmäisellä osalla ja toisella kysymyksellään kansallinen tuomioistuin tiedustelee, koskeeko direktiivin 4 artiklan 1 kohdasta ja 11 artiklan 1 kohdasta seuraava tiedottamisvelvollisuus myös tietoja, jotka koskevat työntekijöiden keskimääräistä lukumäärää ja heidän jakautumistaan jäsenvaltioiden, yrityksen toimipaikkojen ja ryhmän yritysten kesken, tietoja, jotka koskevat yrityksen ja ryhmän jäsenyritysten rakennetta, sekä työntekijöitä edustavien sellaisten elinten nimiä ja osoitteita, jotka voisivat osallistua direktiivin 5 artiklassa säädetyn erityisen neuvotteluryhmän tai eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

66 Yritysneuvoston ja Saksan hallituksen mukaan direktiivissä säädetty velvollisuus antaa tietoja koskee myös työntekijöitä edustavien elinten nimiä ja osoitteita sillä perusteella, että työntekijät voivat käyttää tehokkaasti oikeuksiaan vain, jos he tekevät keskenään yhteistyötä.

67 Kühne & Nagel ja komissio sen sijaan katsovat, että työntekijöitä edustavien elinten nimiä ja osoitteita koskevat tiedot eivät ole välttämättömiä direktiivin 5 artiklassa tarkoitetun, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista koskevan

neuvottelumenettelyn aloittamiseksi. Komissio myöntää kuitenkin, että nämä tiedot voivat helpottaa yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamista.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

68 Ensiksi on palautettava mieliin, että direktiivin 11 artiklan 2 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset asettavat 2 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut työntekijöiden lukumäärää koskevat tiedot saataville niiden osapuolten pyynnöstä, joita tämän direktiivin soveltaminen koskee.

69 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo tämän tuomion 64 kohdassa todennut, ryhmän kunkin muun jäsenyrityksen, joka sijaitsee jossain jäsenvaltioissa, johdolla on velvollisuus toimittaa keskushallintona pidettävälle johdolle eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi välttämättömät tiedot, jotka ovat sen hallussa tai jotka se kykenee hankkimaan.

70 Tästä seuraa, että tiedot, jotka koskevat työntekijöiden keskimääräistä kokonaislukumäärää ja heidän jakautumistaan eri jäsenvaltioiden, yrityksen toimipaikkojen ja ryhmän yritysten kesken, tiedot, jotka koskevat yrityksen ja ryhmän jäsenyritysten rakennetta, sekä työntekijöitä edustavien sellaisten elinten nimet ja osoitteet, jotka voisivat osallistua direktiivin 5 artiklassa tarkoitetun erityisen neuvotteluryhmän muodostamiseen tai eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen, voidaan vaatia toimitettaviksi, kunhan näiden tietojen toimittaminen on välttämätöntä tällaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi.

71 Kansallisten tuomioistuinten tehtävänä on kaiken käytössään olevan tiedon perusteella tutkia, ovatko ilmoitettavaksi vaaditut tiedot välttämättömiä direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen aloittamiseksi.

72 Ensimmäisen kysymyksen jälkimmäiseen osaan ja toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että direktiivin 4 artiklan 1 kohdasta ja 11 artiklan 1 kohdasta seuraava tiedottamisvelvollisuus koskee tietoja, jotka koskevat työntekijöiden keskimääräistä kokonaislukumäärää ja heidän jakautumistaan eri jäsenvaltioiden, yrityksen toimipaikkojen ja ryhmän yritysten kesken, tietoja, jotka koskevat yrityksen ja ryhmän yritysten rakennetta, sekä työntekijöitä edustavien sellaisten elinten nimiä ja osoitteita, jotka voisivat osallistua direktiivin 5 artiklassa tarkoitetun erityisen neuvotteluryhmän muodostamiseen tai eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen, jos näiden tietojen toimittaminen on välttämätöntä tällaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi.

Oikeudenkäyntikulut

73 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Saksan hallitukselle ja Ruotsin hallitukselle sekä komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Bundesarbeitsgerichtin 27.6.2000 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY 4 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että**

— **kun pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa yhteisönlaajuisen yritysryhmän keskushallinto ei sijaitse missään jäsenvaltiossa, keskushallinnon velvollisuus toimittaa työntekijöiden edustajille eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi välttämättömät tiedot kuuluu direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle johdolle**

— **kun kyseinen keskushallinto ei anna eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista varten tiettyjä tietoja direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle johdolle, keskushallintona pidettävän johdon on, voidakseen täyttää kyseisiä**

edustajia kohtaan olevan velvollisuutensa, pyydettävä ryhmän muilta jäsenyrityksiltä, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, tällaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelun aloittamiseksi välttämättömiä tietoja, ja sillä on oikeus saada nämä tiedot näiltä yrityksiltä

— ryhmän kunkin muun jäsenyrityksen, joka sijaitsee jossain jäsenvaltiossa, johdolla on velvollisuus toimittaa direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle johdolle kyseiset tiedot, jotka ovat sen hallussa tai jotka se kykenee hankkimaan

— asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmän kunkin jäsenyrityksen, joka sijaitsee jossain jäsenvaltiossa, johto toimittaa kyseiset tiedot direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle keskushallintona pidettävälle johdolle.

2) Direktiivin 94/45/EY 4 artiklan 1 kohdasta ja 11 artiklan 1 kohdasta seuraava tiedottamisvelvollisuus koskee tietoja, jotka koskevat työntekijöiden keskimääräistä kokonaislukumäärää ja heidän jakautumistaan eri jäsenvaltioiden, yrityksen toimipaikkojen ja ryhmän yritysten kesken, tietoja, jotka koskevat yrityksen ja ryhmän yritysten rakennetta, sekä työntekijöitä edustavien sellaisten elinten nimiä ja osoitteita, jotka voisivat osallistua direktiivin 5 artiklassa tarkoitetun erityisen neuvotteluryhmän muodostamiseen tai eurooppalaisen yritysneuvoston perustamiseen, jos näiden tietojen toimittaminen on välttämätöntä tällaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi.

Skouris	Jann	Cunha Rodrigues
La Pergola	Puissochet	Schintgen
Macken	Colneric	von Bahr

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä tammikuuta 2004.

R. Grass

kirjaaja

V. Skouris

presidentti